

Č. 8275.

Zaměstnanci veřejní: O platnosti 14denní preklusivní lhůty pro uplatnění nároku na cestovní výlohy.

(Nález ze dne 3. prosince 1929 č. 21.134.)

Věc: Josef G. proti ministerstvu veřejných prací o přiznání náhrady rozdílu mezi úřednickými a podúřednickými cestovními výlohami.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l byl výnosem min. věř. prací z 15. července 1926 přeřazen do úřednické kategorie skupiny D) s platností ode dne 1. února 1921; o přeřazení byl vyrozuměn dne 13. srpna 1926. Odvolávaje se na služební a účtovní řád, požádal st-l podáním z 30. září 1927 o náhradu difference mezi úřednickými a podúřednickými cestovními výlohami za dobu, po kterou byl přidělen při kutacích pracích na dobývání uhlí v T., t. j. od měsíce září 1922 do prosince 1923. Žádosti té žal. úřad nař. rozhodnutím nevyhověl, poněvadž nárok nebyl včas uplatněn.

O stížnosti na toto rozhodnutí nss uvážil:

Žal. úřad se v nař. rozhodnutí nedovolal určité právní normy, měl však patrně na mysli dekret dvor. komory z 5. prosince 1826 sb. pol. z. a n. svazek 54 č. 97. Podle tohoto dekretu — kterážto norma jest dosud v platnosti (§ 1 zák. č. 11/18) a platí v důsledku ustanovení § 58 zák. z 25. ledna 1914 č. 15 ř. z. i na st-le, jenž jest pragmatikálním úředníkem — jest v ohledu komisionelních útrat předepsáno, že každý cestovní partikulář, pod ztrátou nároku na příslušné poplatky a cestovné, musí býti předložen nejdéle do 14 dnů od skončení toho kterého komis. jednání. — Tuto 14denní preklusivní lhůtu dlužno pokládati za platnou nejen pro první uplatnění nároku na náhradu komis. útrat, nýbrž i pro dodatečné uplatnění nároku na zvýšení této náhrady, vzniknou-li později okolnosti, které nárok takový odůvodňují a to v ten způsob, že nárok na zvýšení náhrady nutno pod ztrátou jeho uplatnění do 14 dnů po tom, kdy skutečnosti nárok ten odůvodňující nastaly resp. straně štaly se známy.

V daném případě bylo právním předpokladem pro uplatnění nároku na zvýšení cest. výloh, t. j. vyplacení rozdílu mezi úřednickými a podúřednickými cestovními výlohami, přeřazení st-le ze skupiny podúřednické do skupiny úřednické, provedené dekretem min. prací z 15. července 1926. Tento předpoklad stal se pak existentním dnem, kdy zmíněný právě dekret st-li byl doručen a bylo tedy na st-li, aby ve lhůtě 14 dnů od doručení tohoto dekretu čítaje sporný nárok uplatnil. Zmíněný dekret byl st-li doručen nejpozději 13. srpna 1927, st-l podal však žádost o vyplacení rozdílu mezi úřednickými a podúřednickými cestovními výlohami dne 30. září 1927, tedy po lhůtě shora uvedené. Tvrdí-li tedy stížnost, že se tak stalo včas, není odůvodněna a bylo ji proto zamítnouti.